

Ik ben Maria, had 35 jaar geleden een vreselijk pijnlijke ervaring. Vanaf die tijd had ik met regelmaat last van mijn darmen. Krampen obstipatie, dan weer diaree, last van hoofdpijn en vage pijn in de rug. Ik sliep ook vaak onrustig en voelde me vaak moe. Telkens als ik weer iets had om me nerveus om te maken kwamen die klachten weer terug. B.v. het halen van mijn rijbewijs, het solliciteren voor een baan. Kortom het hoorde bij mij, en ik probeerde er mee te leven.

Mijn leven ging verder. Ik maakte een scheiding mee, wat ook weer met de genoemde klachten gepaard ging.

Ik had 5 kinderen waar het toch allemaal redelijk goed mee ging.

Mijn kinderen studeerden en gingen hun weg.

Op een dag kreeg ik een telefoontje, en daarna diverse brieven van 2 van mijn kinderen, dat ze het contact met mij verbraken, om reden dat er vreselijke dingen in ons gezin hadden plaats gevonden in het verleden.

Ik was me daar helemaal niet van bewust, maar wel heel erg ontdaan en verdrietig.

Het ging namelijk om incestervaringen. Natuurlijk reageerden mijn darmen onmiddellijk en ik voelde me rot lichamelijk en psychisch.

Deze ervaringen hebben een grote rol gespeeld in hun verdere leven. Een van de twee mijn dochter paranormaal begaafd en heel gevoelig. En het was voor haar traumatisch. Zij raakte uit evenwicht, verward, psychotisch en is diverse malen opgenomen geweest. Vanaf die tijd beheerste dit mijn leven. Ik had namelijk weer een hele goed band met haar opgebouwd, en ik bleef me maar zorgen maken.

Telkens als ze weer opgenomen moest worden, kwam dat bij mijn darmen binnen. In die tijd heeft mijn zoon een auto-ongeluk gehad en overleed.

Toen was de maat helemaal vol. Ik had het niet meer.

Toch ging mijn leven verder, ik denk dat heel sterk ben, en dat ik me via mijn baan als verpleegkundige op de been hield. Wel bezocht ik in de alternatieve kring veel therapeuten, en telkens weer waren het de ervaringen uit het verleden die de oorzaak van mijn klachten waren.

Soms knapte ik even op. Maar wat in stand bleef was de situatie van mijn dochter.

Ik maakte me teveel zorgen om haar. Ze was inmiddels 40 en leed zo goed mogelijk haar leven. Onze band was zo groot, dat ik altijd met haar bezig was. Ook zij maakte zich zorgen om mij. Mijn dochter bezocht een keer een regressie therapeute. Ze was daar zeer over te spreken. Ze zei: Daar moet jij ook heen gaan". Deze therapeute heeft zich gespecialiseerd in P.D.S en heeft veel resultaat met haar behandelingen.

Ik zou hierover nadenken een afspraak maken. Maar een paar dagen later heb ik op een vreselijke manier weer zoveel last gehad van mijn darmen, dat ik naar de huisarts ging. Ja mijn dikke darm was overgevoelig. Ik kreeg medicijnen, en als de klachten niet overgingen, zou ik doorgestuurd worden naar een internist. Ik voelde en wist dat dit niet de oplossing zou zijn. Ik heb de volgende dag een afspraak gemaakt met de therapeute, welke mijn dochter aanraade. Ik moet zeggen: dit was het. Ik kon mijn verdriet, mijn pijnen, boosheid bij haar kwijt. Eindelijk iemand die naar mijn leven keek, precies de vinger legde op de pijnlijke zere onverwerkte plekken. Zij had op een lieve, rustige, aandachtige manier aandacht voor mij. Ik kon daar volledig mijn zelf zijn. Ik kreeg inzicht in mij zelf. Van haar leerde ik via hypnose, en cassettebandjes, als het ware de knop om te zetten. Nu ben ik een half jaar verder. Ik weet nu om te gaan met de situaties. Ik ben volledig verlost van pijn, kramp zorgen en verdriet. Ik leef veel rustiger, slaap beter en ben blij dat ik deze therapeute mocht leren kennen. Ik wil graag iedereen aanraden: Heeft u een gevoelige dikke darm, bezoek een P.D.S therapeute, zij kan u helpen, dit is mijn ervaring!